

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT	SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON KOSOVO PRIVATIZATION AGENCY RELATED MATTERS	POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODNOSE NA KOSOVSKU POVERENIČKU AGENCIJU
--	--	---

AC-I-13-0075

U tužbi

Radnika DP-a F.

podnositac zahteva / podnositac žalbe

P.A, C-0006 (Žalilac A1)

B.T-M, C-0002 (Žalilac A2)

N.M, C-0005(Žalilac A3)

B.(E)G, C-0004 (Žalilac A4)

podnositac zahteva

L.A, C-0007

protiv

tuženik/ podnositac žalbe

DP “F”,“D”/“F”,“S” (“P”, “F”)

Koje zastupa Kosovska agencija za privatizaciju

“Ilir Konuševci” br. 8 Prishtinë/Priština

Apelaciono veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu PKVS), koje čine mr dr Sahit Sylejmani, kao predsedavajući veća, Vladimir Kanev, Ondrej Pridal, Sabri Halili i Ilmi Bajrami, sudiye, rešavajući po žalbi podnositaca zahteva uloženog protiv presude Specijalizovanog veća PKVS br. SCEL-10-0026, od 14. maja 2013. godine većanjem održanoj dana 14. decembra 2016. godine, donosi sledeću:

PRESUDU

- 1. Žalba KAP protiv uključivanja L.A u presudi Specijalizovanog veća PKVS br. SCEL-10-0026, od 14. maja 2013. godine je neosnovana.**

- 2. Žalba P.A protiv presude Specijalizovanog veća PKVS br. SCEL-10-0026, od 14. maja 2013. godine odbija se kao neosnovana.**

- 3. B.T- Miloševića protiv presude Specijalizovanog veća PKVS br. SCEL-10-0026, od 14. maja 2013. godine odbija se kao neosnovana.**

- 4. N.M protiv presude Specijalizovanog veća PKVS br. SCEL-10-0026, od 14. maja 2013. godine odbija se kao neosnovana.**

- 5. B.(E)G, protiv presude Specijalizovanog veća PKVS br. SCEL-10-0026, od 14. maja 2013. godine u delu presude koji odbija njegovo uključenje je neosnovana.**

- 6. Ž.B.(E)G, protiv presude Specijalizovanog veća PKVS br. SCEL-10-0026, od 14. maja 2013. godine u delu presude protiv uključivanja jedanaest osoba na listu onih koji ispunjavaju uslove je neprihvatljiv.**

- 7. Odluka Specijalizovanog veća PKVS br. SCEL-10-0026, od 14. maja 2013. godine se potvrđuje.**

- 8. Nikakvi sudski troškovi nisu izrečeni za ovaj žalbeni postupak.**

Činjenični i proceduralni istorijat:

Dana 21. novembra 2006. godine Društveno preduzeće (DP) "F", "D" je privatizovano. Konačna lista zaposlenih koji imaju pravo na 20% prihoda od privatizacije DP je objavljena 28. oktobra 2010. godine. Rok za podnošenje žalbe PKVS je bio 20. novembar 2010. godine.

Shodno članu 67.7 UNMIK Administrativnog uputstva 2008/6, kopija svake žalbe je uručena KAP od strane Posebne komore. KAP je podnela svoja pismena zapažanja PKVS, koja su potom uručena podnosiocima zahteva.

P.A - Podnositelj zahteva br. C-0006:

Dana 23. novembra 2010. godine **P.A**, rođen... godine, podneo je zahtev PKVS protiv KAP, tražeći uključivanje na lista zaposlenih koji ispunjavaju uslove radnika.

Podnositac zahteva je naveo da je bio zaposlen u DP "F", "D/ od 1. maja 1964. godine do 24. novembra 1986. godine. U dokazima je dostavio: overenu kopiju svoje radne knjižice.

KAP u odgovoru tvrdi da Podnositac zahteva ne ispunjava uslove zbog činjenice da Podnositac zahteva nije podneo žalbu KAP protiv privremene liste u skladu sa članom 64.2 Administrativnog uputstva 2006/17.

Nemogućnost da se zadovolji uslov za tri godine radnog staža zbog dostizanja starosne granice za penziju, čak biti diskriminisan, bi proglašilo Podnosioca zahteva nekvalifikovanim za uključivanje, pošto podnositac ne bi bio kvalifikovan radnik u vreme privatizacije.

Dana 14. maja 2013. godine Specijalizovano veće je donelo presudu br. SCEL -10-0026 i u tački I dispozitiva je zaključilo da je zahtev P.A nedopustiv. Zahtev je podnesen 23. novembra 2010. godine po isteku roka i **podnet je izvan vremenskog ograničenja**.

Podnositac zahteva je primio presudu Specijalizovanog veća PKVS br. SCEL-10-0026, od 14. maja 2013. godine, na osnovu potvrde o isporuci 20. novembra 2013. godine.

Dana 27. novembra 2013. godine Podnositac zahteva je podneo žalbu protiv već pomenute presude. On je tvrdio da starost ne može biti osnov za odbijanje prava u procesu privatizacije i likvidacije i da to predstavlja „starosnu diskriminaciju“, u skladu sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i Ustavom Kosova.

Dana 16. juna 2014. godine je žalba uručena tuženiku.

N.M - podnositac zahteva br. C-0005:

Dana 19. novembra 2010. godine N.M, rođen ... decembra ... godine, podneo je zahtev PKVS protiv KAP, tražeći uključivanje na spisak zaposlenih. Podnositac zahteva je

naveo da je radio u DP-u od 1. maja 1964. godine do juna 1999. godine, on takođe navodi da je zainteresovan da nastavi svoj radni staž, ali da ne postoji mogućnost zbog diskriminacije. U dokazima je podneo: overenu kopiju svoje radne knjižice.

KAP u odgovoru tvrdi da Podnositelj zahteva ne ispunjava uslove zbog činjenice da Podnositelj zahteva nije podneo žalbu KAP protiv privremene liste u skladu sa Članom 64.2 Administrativnog uputstva 2006/17.

Nemogućnost da se zadovolji uslov od tri godine zaposlenja zbog dostizanja starosne granice za obavezno penzionisanje pre privatizacije Podnosioca zahteva odredilo da ne ispunjava uslove za uključivanje, jer podnositelj ne bi bio kvalifikovan radnik u vreme privatizacije, čak i da je postojala diskriminacija.

Dana 14. maja 2013. Specijalizovano veće je donelo presudu br. SCEL -10-0026 i u tački III dispozitiva je odbijen zahtev N.M, Sud smatra da Podnositelj zahteva nije kvalifikovan u skladu sa članom 10.4 UNMIK-ove Uredbe 2003/13 sa izmenama i dopunama, zato što ga je penzionisanje diskvalifikovalo iz radnog odnosa u relevantnom periodu. Njegov zahtev je zbog toga odbijen. Podnositelj zahteva je primio presudu 19. novembra 2013. godine.

Dana 6. decembra 2013. godine Podnositelj zahteva je podneo žalbu protiv presude Specijalizovanom veću. On je tvrdio da starost ne može biti osnov za odbijanje prava u procesu privatizacije i likvidacije i da je to „starosna diskriminacija“ u skladu sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima.

Dana 16. juna 2014. godine žalba podnosioca zahteva je uručena tuženiku, koji je to primio 26. juna 2014. godine.

B.E.G - podnositelj zahteva br. C-0004.

Dana 17. novembra 2010. godine B.E.G, rođen 17. januara 1950. godine, podneo je zahtev PKVS protiv KAP, tražeći uključivanje na spisak zaposlenih. Podnositelj zahteva je naveo da je radio u ovom DP-u od 1. aprila 1977. do 2000. godine, kada je UNMIK preuzeo njegovu administraciju. Farma nije bila profitabilna i bila je

zatvorena. Nakon privatizacije ovog preduzeća, prema Podnosiocu zahteva, grupa ljudi je sastavila listu zaposlenih sa imenima osoba koje nikada nisu radile u ovom DP-u. U ova imena spadaju oni koji su imenovani u nastavku i na čije stavljanje na spisak on ulaže prigovor: A.F, A.I, B.F, B.H, D.Z, G.B, K.I, K.Sh, S.A, S.J i Z. H.

U dokazima je podneo: overenu kopiju svoje radne knjižice, koja pokazuje da je započeo svoj radni staž u DP-u 1. aprila 1977. godine do 19. aprila 1996. godine, a zatim u DP-u Klanica Kosovo Polje od 20. aprila 1996. godine. On je takođe podneo rešenje o njegovom godišnjem odmoru 1998. godine iz DP-a "K".

KAP je podnela odgovor tvrdeći da Podnositac zahteva nije podneo zahtev KAP protiv privremene liste u skladu sa Članom 64.2 Administrativnog uputstva 2006/17.

Podnositac zahteva završio je svoj radni staž u DP-u 19. aprila 1996. godine. On je počeo drugi posao koji je trajao do 31. avgusta 2003. godine. Nije verovatno da je otpušten iz DP-a u okolnostima iz kojih se diskriminacija može prepostaviti.

Dana 14. maja 2013. godine Specijalizovano veće je donelo presudu br. SCEL -10-0026 i u tački III dispozitiva je odbacilo zahtev B.E.G. Sud je odlučio da dokazi koje je Podnositac zahteva podneo ne ispunjavaju kriterijume iz člana 10.4 UNMIK-ove Uredbe 2003/13 i zbog toga je zahtev odbijen.

Dana 9. januara 2014. godine Podnositac zahteva je podneo žalbu. Podnositac žalbe je tvrdio da je radio u ovom DP-u od 1. aprila 1977. godine do 20. februara 2000. godine, kada je UNMIK preuzeo njegovu administraciju i nakon otprilike 4 meseca zatvorio celo DP zbog finansijske nestabilnosti. On je poslat kući bez ikakve zvanične odluke. On je istakao da je „F“ inkorporirana u „k“ u Kosovom Polju tehnički, ali radeći bez ozbiljnih prepreka do 6. maja 2000. godine. Na kraju on tvrdi da je 12 radnika koji su bili uključeni u listu onih koji imaju pravo na 20% akcija nikada nije radio u DP „F“, već u *K-E* glavnom sedištu u Kosovom Polju.

Dana 15. aprila 2014. godine je žalba uručena KAP.

B.T-M - podnositac zahteva br. C-0002:

Dana 15. novembra 2010. B.T-M, rođena 3. januara 1970. godine, podnela je žalbu PKVS protiv KAP, tražeći uključivanje na spisak zaposlenih. Podnositelj zahteva je navela da je radila u DP-u od 1. marta 1992. godine do juna 1999. godine. Takođe navodi da je bila diskriminisana po nacionalnoj osnovi i zbog toga nije mogla da nastavi sa svojim radnim odnosom. U dokazima je podneta: overenu kopiju svoje radne knjižice koja nije zatvorena i pokazuje da je ona bila zaposlena od 1. marta 1992. godine do 19. aprila 1996. godine, nakon čega je počela da radi u drugom DP-u, tzv. 'K' Kosovo Polje 20. aprila 1996. godine. Ona je podneta dokaz u vezi sa drugim radnim odnosom od 1. marta 1995. godine do 28. februara 1997. godine.

U odgovoru KAP tvrdi da Podnositelj zahteva ne ispunjava uslove, jer ona nije podneta zahtev KAP protiv Privremene liste shodno članu 64.2 Administrativnog uputstva 2006/17. Podnositelj zahteva je okončala svoj radni odnos u DP-u davno, 1. aprila 1996. godine. Ne postoji činjenična osnova iz koje se može zaključiti da je otpuštena iz DP-a u okolnostima iz kojih se diskriminacija može prepostaviti.

Dana 14. maja 2013. godine Specijalizovano veće je donelo presudu br. SCEL -10-0026 i u tački III dispozitiva odbacilo zahtev B.T-M. Sud je odlučio da dokazi koje je Podnositelj zahteva podneta ne ispunjavaju kriterijume iz člana 10.4 UNMIK-ove Uredbe 2003/13 sa izmenama i dopunama. Podnositelj zahteva je primila presudu PKVS 9. decembra 2013. godine.

Dana 3. februara 2014. godine podnositelj zahteva je **izvan vremenskog roka** uložila žalbu protiv PKVS odluke.

Žalba KAP - podnositelj zahteva br. C-0007-L.A:

L.A, rođen... marta... godine, podnosi preko svog advokata S.D da je radio od 7. februara 1968. godine do 1999. godine. Prema radnoj knjižici, on je radio od 7. februara 1968. godine i radni odnos nije zatvoren. On je takođe dostavio izjavu o diskriminaciji, kao i rešenje o radnom odnosu br. 130 od 7. februara 1998. godine koju je izdao *K-Et/ F.*

U odgovoru KAP tvrdi da Podnositac zahteva ne ispunjava uslove, jer je podneo neoverenu kopiju radne knjižice koja je otvorena od 7. februara 1968. godine u DP-u "F", "D". On nema pravni osnov u skladu sa Uredbom UNMIK-a br. 2003/13 član 10.4 i 10.6.

Specijalizovano veće uzima u obzir da Podnositac zahteva nije formalno okončao svoj radni odnos u DP-u. Evidentno je iz konačne liste i njegove izjave da je tretiran drugačije od onih koji su na listi kvalifikovanih radnika.

U svojoj žalbi naveo je da niko ne bi trebalo da bude na listi, jer je preduzeće bilo neaktivno i niko u stvarnosti nije bio zaposlen. Njegov stav se razlikuje od onih koji se nalaze na listi po osnovu njegove srpske nacionalne pripadnosti.

Dana 14. maja 2013. Specijalizovano veće je donelo presudu br. SCEL -10-0026 i odobrilo u tački II dispozitiva zahtev A.L, i izdalo nalog KAP da ga uvrsti u konačni spisak radnika koji ispunjavaju uslove za udio od prihoda od privatizacije DP-a "F", "D". Sud smatra da je on bio tehnički radnik u relevantno vreme i izostavljanje njegovog imena je posledica diskriminacije.

Dana 6. juna 2013. godine KAP je uložila žalbu na presudu Specijalizovanog veća u odnosu na tačku II dispozitiva, gde je odobren zahtev L.A i zatražila je da se poništi prvostepena presuda u tom delu. KAP je tvrdila da Podnositac zahteva nije obezbedio relevantne činjenice koje potvrđuju neravnopravni tretman i diskriminaciju.

Dana 15. novembra 2013. godine žalba je uručena podnosiocu zahteva.

Ostale činjenice:

Specijalizovano veće, donoseći presudu br. SCEL -10-0026, od 14. maja 2013. godine, se u obrazloženju poziva na članove 10.4 i 10.6 od UNMIK-ove Uredbe 2003/13 koji pružaju kriterijume za ispunjavanje uslova za uključivanje. Prema Specijalizovanom veću, na taj način, jedan radnik sa dugogodišnjom službom koji je navršilo penziju pre dana privatizacije nema pravo, zato što on/ ona nisu mogli biti registrovani kao zaposleni u toj starosnoj dobi. Slično tome i radnik sa

dugogodišnjom službom koji je otišao da radi radnog odnosa na nekom drugom mestu, a ne u DP-u koje je u pitanju.

Osim toga Specijalizovano veće je obrazložilo da ako Podnositelj zahteva nije uključen u spisak zaposlenih, a tvrdi da je to rezultat diskriminacije, član 8.1 Zakona protiv diskriminacije, propisuje da činjenice iz kojih se može pretpostaviti treba da budu predstavljene od strane Podnositelja zahteva.

Zakon definiše obavezu tuženika da razmotri spisak i napravi izmene kako bi se osigurali jednaki uslovi za sve zaposlene. Neuspeh Podnositelja zahteva da se javlaju na posao od juna 1999. godine pa nadalje nije bio dokaz dobrovoljne odsutnosti sa posla, već se radi o bezbednosnim problemima.

Dana 15. decembra 2014. godine je grupa od 11 radnika tuženika podnela zahtev PKVS da se ubrza postupak koji će im omogućiti da svi oni prime 20% akcija prema objavljenoj listi KAP. Dana 1. februara 2016. godine, a zatim 7. oktobra 2016. godine uloženi su zahtevi da se ovaj postupak ubrza.

Pravno obrazloženje

Žalbeno veće odlučilo je da ukine verbalni postupak, u skladu sa članom 64. stav 1. aneksa Zakona br. 04/ L-033 o Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju.

Žalba P.A, će biti odbijena kao neosnovana. Zaključak Specijalizovanog veće za njegovo podnošenje nakon isteka roka je tačno. Pored toga, u svojoj žalbi P.A. nije istakao bilo kakve razloge za kašnjenje.

Ž.N.M, će biti odbijena kao neosnovana. Prvostepeni sud je ispravno zaključio da je u vreme privatizacije trebalo da bude penzionisan i zbog toga je nekvalifikovan. Kosovska pravila o penzionisanju predviđaju automatsko penzionisanje kada se dostigne odgovarajuća starost i odlazak u penziju se ne može smatrati za nelegalnu diskriminaciju.

Ž.B.E.G, u delu presude koji odbija njegovo uključenje je neosnovana. Specijalizovano veće je pravilno utvrdilo da je on napustio posao u DP-u koje je u pitanju 1996. godine i uspostavio radni odnos sa drugom kompanijom. Ono što je bitno za dobijanje svojstva zaposlenog kao kvalifikovanog je registar u matičnim knjigama i radna sveska. Tehnološke veze između kompanija nisu bitne. Žalba B.G protiv uključivanja jedanaest osoba na listu prihvaćenih je neprihvatljiva. Samo podnosioci zahteva koji su uključeni ili imaju pravo da budu uključeni na listu korisnika od privatizacije imaju pravni interes da se žale protiv uključivanja drugih korisnika.

Dana 17. novembra 2016. g., Žalbeno veće je poslalo nalog KAP-u da precizira da li je DP „K“, „Th“ deo DP-a F. Prema odgovoru, dva entiteta su bila različita, i na taj način su privatizovana u različitim talasima privatizacije.

Ž.B.T-M je odbijena kao neosnovana. Prvostepeni sud je ispravno procenio da ona nije kvalifikovana da bude korisnik DP-a F. Ona je napustio kompaniju 1996. godine, dakle, ni u kom slučaju ne bi mogla da se kvalifikuje za udeo.

Žalba KAP protiv uključivanja L.A, je neosnovana. Nije sporno da je on radio u kompaniji od 1968. godine do juna 1999. godine, kada je napustio zbog nebezbednosti. Dugo ustanovljena praksa Žalbenog veća je da smatra nedostatak bezbednosti kao jednak diskriminaciji po dejstvu. Stoga je L.A tvrdio diskriminaciju i ispravno je uključen na listu korisnika.

Sudski troškovi

Nikakvi sudski troškovi nisu izrečeni za ovaj postupak, jer se odobreni raspored sudskih taksi PKVS, koji je stupio na snagu 27. marta 2014. godine, ne može primeniti, na retrospektivan način za nerešene predmete.

Odlučeno je od strane Žalbenog veća PKVS, dana 14. decembra 2016. godine.

Mr dr Sahit Sylejmani, predsedavajući veća

(potpisano)

